

Viiratsi Kooli

omaloomingu kogumik kooli 19. sünnipäevaks

3. mail 2012. aastal

Viiratsi Kool 19

3.mail 1993 otsustas Viirati vallavolikogu, et Viiratsi alevikku tuleb luua kool. Tänapäevaks on Viiratsi Koolis saanud kooliharidust 525 õpilast. Kool astub nüüd uhkelt 20.juubeliaastasse ja rõõmustab tehtu üle. Oleme maakonna suurim kuue klassiga põhikool -pisut üle 70 õpilase.

Kooli omapära ja erisust on paljud märganud meie koolikunsti ja rahvatantsu ning mudilaskoori ja ansamblite heatasemeliste esinemistega. Tänapäeval katab kooli stendi tihedalt tänukaartide küllus, sest meie õpilased on esinenud ja osalenud edukalt väljaspool kooli paljudel ühisüritustel.

Täna kolleegid, kes igapäevaselt jagavad häid mõtteid ja energiat meie koolielus! Täna ka kolleegid vallas, kellega sisse töötatud rajad on tugevad ühiseks võrgustikuks õpilaste arendamisel ja toetamisel! Täna lapsevanemaid, kes kooliga ühte jalga käivad, abiks ja nõuandjaks olnud!

Ainult koos saab luua midagi väärtuslikku ning püsivat.
Loodan, et läheme heade soovide ja ideedega ka edasi! Koos.

Päikest südamesse!

Külli Saat
direktor

1. klass

MINU KALLIS KOOL

Esimese klassi laste mõtted oma koolist

Mina käin armsas Viiratsi Koolis. Meie kool on väike ja sõbralik. Meil on väga armsad ja lapsesõbralikud õpetajad. Eriti õpetaja Annika. Ta on alati rõõmus, sõbralik ja abivalmis. Veel meeldivad mulle õpetaja Valli ja õpetaja Külli. Nende tunnid on alati huvitavad ja lähedad. Meie koolipere on väike ja ühtehoidev. Siia kooli tulles leidsin endale kiiresti palju uusi sõpru.

Meie kallid kool on nagu PÄIKE keset Viiratsi valda.

Anete Ots

See kool on väga hea ja väga armas ning nunnu. Kõik lapsed on väga head ja viisakad. Ja sina oled ka armas, õpetaja Annika.

Jennifer Luik

Viiratsi Kool on mõnus. Seal ma õpin, mängin ja süüa. Mulle meeldivad matemaatika, arvuti ja kehalise kasvatus tund. Esmaspäeval on kogunemine, siis räägitakse koolielust.

Meie klassi õpetab õpetaja Annika. Ta on parim õpetaja meie koolis.

Minu sõber on Sander. Ta meeldib mulle. Koolis on hea ja sõbralik.

Reigo Pihlak

Mulle meeldib koolis väga käia. Koolis meeldib mulle mängida ja lastega suhelda. Kõige rohkem meeldib mulle eesti keel ja laulmine.

Eren Rosental

Minu nimi on Sander ning ma käin Viiratsi Koolis. Ma käin alles esimeses klassis. Minule meeldib koolis mängida, vigureid teha ja spordisaalis joosta. Ainus, mis minule ei meeldi on see, et vahetund on liiga lühike.

Sander Umal

2. klass

SALAOLENDID

Metsakoletis

Ta elab metsas. Ta on värviline. Ta varastab lastelt komme. Öösiti ta muutub valgeks. Talle meeldib loomaliha. Kui ta loomaliha ei saa, siis sööb inimeste toitu.

Kermo Lääts

Fire-Bolt

Fire-Bolt on salaolend, kes on surmavalt tuline. Ta tegutseb õudusunenägudes. Fire-Bolt on deemon. Fire-Bolt sööb tardunud laavat, jääd ja teisi mittesöödavaid asju. Ta on olend minu unenäos ja on mind hirmutanud.

Hannes Arumäe

„Õ“ TEKKELOGU

Ühel päeval kukkus meteoriit Maa peale. Sealt tulid välja tulnukad. Nad rääkisid ainult õ-keeles. Näiteks õõõõõõõõ, tõlge „kanamuna“. Sellest sündiski „õ“ täht.

Hannes Arumäe

Ühel päeval, kui lapsed mängisid, kadus ühel tüdrukul ära ta koer. Koerale meeldisid väga pallid. Varsti leidis koer ühe suure palli ja näris sinna augu. Kui pall oli keskelt läbi näritud, jättis ta palli ja jooksis tüdruku juurde tagasi.

Teisel päeval leiab selle palli üks uss, roomab selle peale ja sellest tekkiski „õ“ täht, sest uss oli katuseks.

Anne-Mai Piir

Elas kord üks orav. Talle maitsesid väga puud. Ühel päeval otsustas orav teha puuõõnde pesa. Ta mõtles väga kaua, kuidas seda teha. Lõpuks tuli oravale mõte, et ta teeb joonise ja närib selle järgi välja. Nii tekkiski maailma „õ“ täht.

Kerli Kajak

Elas kord poiss, Kalle. Saabus õö ja ta nägi tähti. Ta mõtles, mis kujund tähtedest tuleb? Ta nägi „o“ ja kriipsu, mõtles tähtede peale ja tuligi mõte – täht „õ“ sobib ideaalselt. Nii tekkiski „õ“ täht.

Henry Epro

Pilveuurija vaatas ükskord aknast välja. Ta nägi pilvedest kujundit ja mõtles uue tähe „õ“. Nii ta sai ka rikkaks.

Marcus Mõttus

VÄRVIPABERITÜKI LUGU

Printsess Fiona

Printsess Fiona on ilus printsess. Iga päev käis keegi printsess Fiona juures. Selle päeval tulid printsess Fionale külla vaesed – tütar ja ema. Tütar ja ema palusid printsess Fionalt natuke süüa. Printsess Fiona on väga lahke printsess ja ta andis süüa. Ema küsis printsess Fiona käest, mida ta tahaks vastutasuks. Printsess Fiona mõtles ja ütles: „Ma soovin endale printsit.“ Ema ja tütar täitsid oma lubadust ja töid printsess Fionale printsit. Printsess Fiona ja prints Sreck, kes oli sama ilus ja lahke nagu printsess, abiellusid.

Elise Ots

Kass Mati

Elas kord üks kass, kelle nimi oli Mati. Ta rändas kogu aeg ringi ja tõi kuningale asju. Seekord tõi kass Mati kuningale templirüütli märgi, mis oli tehtud sada aastat tagasi. Kass Mati sai selle templirüütli käest. See oli punast värvi ja ääred olid kuldsed. Kui kass Mati läks kuninga juurde, siis kuninganna imestas. Ta küsis, kust ta selle märgi sai? „Ma sain selle ühe templirüütli käest,“ vastas kass Mati uhkelt.

Kerli Kajak

3. klass

Kuidas tekkis Õ

Tähekülas elas O täht. Oli imeilus sügispäev ja O otsustas metsa seenele minna. Ta võttis noa ja korvi ning asus teele. Metsas oli palju seeni. Seeni korjates tundis ta, et midagi tilkus nina peale. Ta vaatas üles ja nägi suurt vihmapiilve. Hakkas kõvasti vihma sadama. O täht haaras suure puulehe omale vihmavarjuks. Ühe veeloigu pealt nägi ta, et see puuleht sobib talle väga hästi ning ta ei tahtnud sellest enam loobuda. Teised tähed nägid teda selle puulehega ja otsustasid teda hakata kutsuma Õ täheks. Nii tekkiski tähekülla uus täht.

Annika Narusberg

Äike

Täna paistab päike,
aga eile oli äike.
Äike oli suur,
rebis lehed puult.

Pirgit Salum

Eestimaa

Eestimaa on mulle armas,
kuigi puud on talvel härmas.
Põhja pool kõrge pankrannik,
lõuna pool suur kuplihunnik.
Sood ja rabad marju täis,
räätsadega seal ma käin.

Annabel Sõlg

Imepärane olend Kustu Kupik

Kustu Kupik sai alguse sellest, et kustutuskumm oli paha ilmaga õues maas ning välk lõi tema sisse. Kustu Kupik on nelja käega, kandilise kerega ja kandilise peaga olend. Ta oskab kupitada. Kupitamine tähendab, et kui Kupik kedagi või midagi katsub, siis teda enam ei ole. Vaatamata sellele on Kupik täitsa tore poiss.

Leo Muiste

4. klass

Meie soovid kuldkalakesele!

SOOVIN...

- *...paremat elu, sest mul on igav.
- *...hästi palju sõpru, sest siis saab palju huvitavaid asju teha. **-Raigo Joala-**
- *...saada kõik maailma relvad, sest soovin relvi näha ja nendega lasta.
- *...lõpmatuseni saada raha, sest tahan olla rikas. **-Deniel Konstantinov-**
- *...plasmateleerit, sest sel juhul saan vaadata telekat oma toas ja mängida videomänge.
- *...saada 27 soovi, sest minu jaoks on 3 soovi liiga vähe. **-Hegert Leevit-**
- *...saada suurena disaineriks.
- *...endale suurena normaalse mehe ja kaks last. **-Mari-Liis Karu-**
- *...tagasi saada oma ammu surnud vanaema, sest tahaksin teda tundma õppida.
- *...võluvõimeid, et saaksin neid kasutada, kui mul neid vaja on.
- *...võimet lennata, et elu oleks kergem ja ägedam. **-Sonja Anderson-**
- *...osata vee all hingata. **-Silver Kessa-**
- *...rohkem ellu õnne, et keegi ei tunneks end halvasti.
- *... et loomad ei peaks kannatama.
- *...et maailmas poleks sõdu. **-Diana Moora-**

Kui oleksin VÕLUR, siis...

- *...võluksin ennast sinna, kuhu ma tahan. **-Markus Mälk-**
- *...võluksin end suurele seiklusele. **-Hegert Leevit-**
- *...sooviksin endale kõik maailma asjad. **-Deniel Konstantinov-**
- *...teeksin maailma palju paremaks kohaks. **-Raigo Joala-**
- *...täidaksin kõik ema ja isa soovid. **-Mari-Liis Karu-**
- *...võluksin ennast lendama. **-Silver Kessa-**
- *...võluksin maailmale RAHU, rahu, rahu! **-Diana Moora-**
- *...võluksin endale täisväärtusliku elu. **-Sonja Anderson-**

„Hirmul on suured silmad“

Kuidas kaamel küüru sai

Väga vanal ajal ei olnud inimestel riideid. Samamoodi polnud kaamelitel küürusid.

Ühel ilusal päikeselisel päeval pidi kaamel Rita suuri ja raskeid koormaid tassima..ja seda tundide kaupa. Järsku mõtles Rita, et läheks õige laia ilma reisima. Ta käis ära Šotimaal, Saksamaal, Ameerikas, Parntsusmaal, Venemaal ... ning isegi Eestisse jõudis.

Lõpuks oli tema maailmareis lõppenud. Kaamel läks koju, kuid seal ootas teda kurvastav üllatus. Ta tahtis rõõmustades oma peremeest tervitada. Ehmatas oli aga suur, kui Rita oma kodu nägi! Maja ümbritses kõrge hein, maja oli lagunenenud. Peremeest ta ka leidnud ees ootamas. Kõikjal oli väga kole, haisev ja räpane.

Nii palju oli muutunud!Muidugi kaameli äraolekuaeg oli olnud pikk – tervelt 13 aastat. Nüüd oli kaamel Rita väga kurb. Ta jooksis nii kiiresti teda kurvastanud kodukohast eemale. Suurest tormamisest kukkus õnnetu kaamel järsust mäest alla ning nikastas oma selja.

Selg küll paranes, kuid kannatada saanud kohale kasvas umbes poolemeetrine küür. Nii ongi üheküürulised kaamelid endale küüru saanud.

-Diana Moora-

Merili Jõeste, 5.klass

Minu planeet

Minu planeet näeb välja nagu punane kera, millele on peale puistatud erkroosad värvi. See planeet asub galaktikas, mille nimi on Pudipadisinkuvinkupõrrr. Seal elavad inimrobotid ja nende kõigi nimeks on Mina Olen Robert. Nad näevad välja nagu tavalised inimesed, aga nende keha on metallist. Sealsed inimrobotid tegelevad väikelaste valmistamisega. Mina Olen Robertid söövad ainult metallasju. Isegi saiad on neil metallist.

Robotid liiguvad ilma ratasteta autole sarnaste asjandustega.

Robotid käituvad muidu nagu tavalised inimesed, nad käivad šoppamas ja ujumas.

Naisterahvad teavad väga palju moest, isegi rohkem kui tavalised inimesed.

Lapsed käivad koolis, teismelised ööklubides ja pensionäridel on vanadekodud ning hullumajad.

-Sonja Anderson-

Minu planeet

Minu planeet näeb välja ilus tumeroosa mustade täppidega. Selle planeedi nimi on Roosa Fann. See asub Linnutee keskel.

Planeedil elavad roosad tulnukad, ühe silmaga inimesed ja kosmoseloomad. Nende lemmikvärv on roosa. Neile meeldib stiilne olla. Seal elab ka printsess, kes kannab ilusaid riideid ja on moega väga hästi kursis.

Lapsed käivad stiilikoolis, suured aga töötavad moedisaineritena. Alaealised lapsed käivad printsessi juures ja õppivad normaalselt käituma. Ka õpetatakse sealsid elanikke hästi süüa tegema. Nad söövad kõike mis meiega planeedil süüakse.

Roosa Fanni elanikel on väga mugav liikumine, sest neil on elektroonilised auto, jalgrattad ja lennukid. Autoteed on võõbatud siniseks.

Sealsed koerad käivad eraldi stiilitrennis. Nad näevad välja karvased ja on roosamustavärvilised. Koerakestele meeldib mängida, tantsida jalgade peal ning igasuguseid teisi asju teha. Kassid söövad roosasid hiiri, sest hiirte söömine annab neile eluks vajalikku energiat.

-Mari-Liis Karu-

5. klass

Vana puu

Kasvas kord üks vana puu, millel puudusid lehed. Puu kasvas linna pargis, kus lapsed mängisid, täiskasvanud kõndisid pargis ja istusid pinkidel. Mõned päevad hiljem taheti puu maha võtta. See oli ohtlik, sest puu oli kukkumisohtlik. Sinna tulid saagidega mehed, kes algul hirmutasid lapsi sae mürinaga. Nad vihkasid neid ja peletasid neid nõnda eemale. Tegelikult oli nende ülesanne puu maha võtta. Mehed hakkasid tööd tegema, kuigi märkasid, et selle puu otsas on haruldased linnud. See ei huvitanud neid. Siis said linnud pahaseks ja hakkasid kõvasti häälitsemas ning tiibade vehkides ja nokkade lüües mehi hirmutama. Mehed hakkasid neid kividega pilduma ja saega oksid maha lõikama, kuni keegi märkas seda ja kutsus politsei. Politsei võttis nad kinni ja küsis, kuidas nad nii julmad on ja miks nad seda tegid? Saemehed ütlesid et nad ei teadnud, et need linnud on haruldased ja hakkasid linde ära ajama. See oli vale, sest selliseid linde polnud veel keegi näinud. Politsei võttis mehed kinni ja looduskaitstjad kindlustasid tugevaga puu, et seal saaksid need haruldased linnud pesitsemisaja lõpuni elada. Puu, aga seisis selle koha peal veel aastaid ning haruldased linnud tulid järgmistelgi aastatel sinna pesitsema.

Erki. I. O. Heinsoo

Eesti rahva Õ

Elas kord külarahvas, kes olid tuntud keeleoskuse poolest. Siis tuli inimestel probleem osade sõnade hääldamisega. Neid kasutati tihti ja taheti seda muuta keelepärasemaks. Kutsuti siis külarahvas kokku ja peeti nõu, kuidas hääldada paremini sõnu näiteks: oon, ohk, oled, ong, voi ja teised. Neid sõnu prooviti asendada teiste sõnadega, mida oleks parem rääkida. Aga sellest ei tulnud mitte midagi välja.

Möödus aeg, kui üks kirjanik kirjutas raamatut O-st. Ta koostas jutte, luuletusi ja vanasõnu.

Kord võttis ta sullepeale liiga palju tinti ja ühele O tähele kukkus tinditilk. Ta püüdis seda pühkida, kuid sellest sai kriips O peale. Mees arvas, et on leidnud tähe, mida tähestikus pole ja ei tea, mis see on. Siis kõik arutasid selle välimuse üle ja üritasid seda hääldada. Järsku kuuldi, et keegi hüüdis Õ. Siis küsiti kes seda ütles? Rahva vahelt trügis välja välja lähemat kasvu mees. Ta oli tuntud reisija ja kuulnud mitmeid keeli. Siis otsustati, et nüüd tuleb kasutusele seni teadmata täht ja selle sai välja kuulutada, reisija mees, kes kogu rahavast üllatas. Kohe loodi uusi sõnu ja see täht jõudis ka mujale Eestisse

Sellest ajast peale on Eestis kasutusel Õ täht.

Henry Rebane, Ingvar Lepiste, Daniel Trump

6. klass

Hirmul on suured silmad

Novembriöö oli pime nagu valgustamata toas. Puude oksad õõtsusid tuules, nagu oleks keegi neid liigutanud. Mets kõrgus eemal künkal, nagu oleks see suur tormidega loss. Üksik tume raagus puu seisis lagedal künkal ja tundus nagu oleks keegi kohe kohe sealt välja hüppamas. Kuskil kaugel ulgus koer nagu ta kardaks midagi. Tee viis Tomi kottpimedal öö läbi sünge ja tühjana seisva küla. Tundus nagu varesed suure raagus puu otsas jälgisid iga Tomi liigutust. Keegi järgnes talle kuuldamatul sammul. Tume käsi sirutus Tomi poole. Korraks pilve tagant väljuva kuu valguses võis näha helkivaid rohelisi silmi. Järsku tundis ta midagi oma õlal. Tom sattus paanikasse. Siis hakkas ta meeletult jooksuma. Järgnev hommik leidis Tom end oma kodust ja talle meenus et oli eile vaadanud õudusfilme.

Sten-Erik Link

Päkapiku õudukas

Õhtul pimedal ja hallil
meie päkapikul kallil
tuli õudust aduda:
kingitus läks kaduma!

Tuhnis-tuhlas igas kapis,
karbis, riiulis ja pakis.
"Kuskil pole!" silmad vees,
ohkas päkapikumees.

Viimses hädas vaatas kööki,
uuris sahvrit, kus on sööki.
Mis siis ikka: homme Siim
leiab sussist viineri...

Andero Savitsch